

ὁμοῦ 1. Μαζί/σὲ ἀχώριστο σύνολο, together/in an unseparated whole, Παρμενίδης 8.5 ἔστιν ὁ μ ο ὕ πᾶν, ἔν, συνεχὲς Ἀναξαγόρας 1.1-3 ὁ μ ο ὕ πάντα χρήματα ἦν, ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα... καὶ πάντων ὁ μ ο ὕ ἐόντων οὐδὲν ἔνδηλον ἦν ὑπὸ σμικρότητος 4.13 πρὶν δὲ ἀποκριθῆναι ταῦτα πάντων ὁ μ ο ὕ ἐόντων οὐδὲ χροίη ἔνδηλος ἦν οὐδεμία 6.6 εἶναι καὶ νῦν πάντα ὁ μ ο ὕ **2.** Μαζί/συνάμα, together/alike, Παρμενίδης 9.3 πᾶν πλεόν ἐστὶν ὁ μ ο ὕ φάεος καὶ νυκτὸς ἀφάντου.

ὁμουρεῖν. Συνορεύω/ἔρχομαι σὲ ἐπαφή, border on/come into contact, Μέλισσος 8(3) ὃ τε σίδηρος σκληρὸς ἐὼν τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι ὁ μ ο υ ρ έ ω ν, καὶ χρυσὸς καὶ λίθος.

ὁμοφροσύνη. Ὁμοφροσύνη, community of mind and feeling, Δημόκριτος 186 ὁ μ ο φ ρ ο σ ύ ν η φιλήν ποιεῖ.

ὁμόφυλος. Ὁμοειδὴς/συγγενὴς, of the same race/akin, Φιλόλαος 6.8-11-12 ἐπεὶ δὲ ταῖς ἀρχαῖς ὑπάρχον οὐχ ὁμοῖαι οὐδ' ὁ μ ό φ υ λ ο ι ἔσσαι, ἤδη ἀδύνατον ἦς καὶ αὐταῖς κοσμηθῆναι, εἰ μὴ ἁρμονία ἐπεγένετο ὥστιν ὧν ἄδε τροπὴ ἐγένετο, τὰ μὲν ὧν ὁμοῖα καὶ ὁ μ ό φ υ λ α ἁρμονίας οὐδὲν ἐπεδέοντο, τὰ δὲ ἀνόμοια μηδὲ ὁ μ ό φ υ λ α μηδὲ ἰσοταγῇ ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα ἁρμονία συγκεκλεῖσθαι, οἷα μέλλοντι ἐν κόσμῳ κατέχεσθαι. Πρβλ. ὁμοῖος, ἰσοταγής.

Ὁμφαίη (ἀντίθ. Σωπή). Ἡ Ἱερὴ Φωνή (προσωποπ.), Holy Voice (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 123.3 Κινώ τ' Ἀστεμφής τε, πολυστέφανός τε Μεγιστὼ καὶ Φορῷ, Σωπή τε καὶ Ὁ μ φ α ί η.

ὁμφαλός. Ὁμφαλὸς/ἀφαλός, navel, Φιλόλαος 13.2-5 τέσσαρες ἀρχαὶ τοῦ ζώου τοῦ λογικοῦ ... κεφαλὰ μὲν νόον, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος, ὁ μ φ α λ ό ς δὲ ῥιζώσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ πρώτου ... ἐγκέφαλος δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπῳ ἀρχάν, καρδία δὲ τὰν ζώου, ὁ μ φ α λ ό ς δὲ τὰν φυτοῦ Δημόκριτος 148 ὁ γὰρ ὁ μ φ α λ ό ς πρῶτον ἐν μήτρῃσιν ... ἀγκυροβόλιον σάλου καὶ πλάνης ἐμφύεται, πείσμα καὶ κλῆμα τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μέλλοντι.

ὁμῶς 1. Ὁμοῖα/ἐπίσης, at the same time/as well, Παρμενίδης 6.7 ἀμηχανίη γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον,